

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 465/2020
08.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Бране Стојчића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 49/19 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1142/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 08.09.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 49/19 од 30.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1142/19 од 15.01.2020. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев браниоца окривљеног у преосталом делу одбацује као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 49/19 од 30.10.2019. године, окривљена АА, оглашена је кривом због кривичног дела проневера из члана 364. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђена на казну затвора у трајању од две године у коју се урачунава време проведено у притвору од 01.03.2017. године до 14.03.2017. године. Окривљена је обавезана да на име имовинскоправног захтева Привредном друштву „ТИ CAR TRGOVINE“ ДОО, плати износ од 2.842.753,25 динара са законском затезном каматом почев од 01.07.2016. године па до исплате, у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док је за преостали део имовинскоправног захтева оштећено предузеће упућено на парницу. Истом пресудом окривљена је обавезана да суду на име паушала плати износ од 5.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 23.442,24 динара, да на име трошкова кривичног поступка Вишем јавном тужилаштву у Пироту плати износ од 24.463,63 динара, те да оштећеном предузећу на име заступања пуномоћника плати износ од 192.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, као и да сноси остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1142/19 од 15.01.2020. године, одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљене а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Брана Стојчић, због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1), члана 428. став 8. и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине другостепену пресуду и предмет врати Апелационом суду у Новом Саду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљене Републичком јавном тужиоцу кога није обавестио о седници већа, као ни браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, те је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет и по оцени навода у захтеву, нашао:

Указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљене АА у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Закона о кривичном поступку не могу заснивати и то на исказу окривљене датом 08.06.2016. године у дисциплинском поступку који доказ је прибављен противно члану 16. став 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из списка предмета и образложења побијаних правноснажних пресуда произлази да се чињенично стање утврђено у побијаним пресудама заснива на исказима окривљене АА из истраге и са главног претреса, а изјава окривљене дата у дисциплинском поступку дана 08.06.2018. године односи се на други износ противправно прибављене имовинске користи у односу на онај означен у чињеничном опису предметног кривичног дела датом у изреци првостепене пресуде.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене неосновано указује да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљене повређен закон из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости истиче и то да је побијаним правноснажним пресудама учињена и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са образложењем да је изрека првостепене пресуде неразумљива, противречна сама себи и разлозима пресуде, да у пресуди нису наведени разлози о одлучним чињеницама које су предмет доказивања а да су они разлози који су дати потпуно нејасни и у знатној мери противречни, те да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између онога што се наводи у разлозима

пресуде о садржини исказа сведока и самих тих исказа, као и да суд није поступио сходно одредби члана 428. став 8. ЗКП, која га обавезује да одређено и потпуно изнесе које је чињенице утврдио у кривичном поступку и из којих разлога их узима као доказане или недоказане, те да изнесе оцену веродостојности и противречности доказа и разлоге којима се руководио, нарочито при утврђивању да ли је окривљена учинила кривично дело, односно да ли постоји кривично дело и кривична одговорност.

Поред изнетог, бранилац у захтеву указује да суд није законито оценио одбрану окривљене, нити је ценио исказе саслушаних сведока ББ, ВВ и ГГ, којим наводима се оспорава оцена доказа и чињенично стање које је на основу такве оцене утврђено у побијаним пресудама.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2. и члана 428. став 8. ЗКП, нити због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић